

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagal 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB ⁽¹⁾ dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 90 straipsnio 1 dalį finansinės nuomos sutarties nutraukimo atveju galima sumažinti apmokestinamąją vertę ir grąžinti PVM, priskaičiuotą galutiniu mokesčio patikrinimo aktu nuo apmokestinamosios vertės, kurią sudaro mėnesinės finansinės nuomos įmokų už visą sutarties laikotarpį suma?
2. Jei į pirmą klausimą būtų atsakyta teigiamai, nutraukus finansinės nuomos sutartį dėl dalinio mokėtinų finansinės nuomos įmokų nesumokėjimo, kuriuo iš direktyvos 90 straipsnio 1 dalyje nurodytų atvejų finansinės nuomos davėja gali remtis prieš valstybę narę, kad pridėtinės vertės mokesčio apmokestinamoji vertė būtų sumažinta mokėtinų, bet nesumokėtų įmokų už laikotarpį nuo mokėjimo sustabdymo iki sutarties nutraukimo momento, po kurio nutraukimas negalioja atgaline data ir tai patvirtinta pačios sutarties nuostata, dydžiu?
3. Ar aiškinant PVM direktyvos 90 straipsnio 2 dalį galima daryti išvadą, kad tokiu atveju, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje, yra nukrypstama nuo tos pačios Sąjungos normos 1 dalies?
4. Ar aiškinant PVM direktyvos 90 straipsnio 1 dalį galima daryti išvadą, kad nuostatoje vartojama nutraukimo sąvoka apima atvejį, kai pagal finansinės nuomos sutartį su galutiniu nuosavybės teisės perdavimu finansinės nuomos davėja nebegali reikalauti iš finansinės nuomos gavėjos finansinės nuomos įmokų, nes finansinės nuomos davėja nutraukė šią sutartį dėl finansinės nuomos gavėjos šios sutarties nevykdymo, *bet pagal sutartį turi teisę į visų nesumokėtų finansinės nuomos įmokų, kurios bus mokėtinos iki finansinės nuomos termino pabaigos, dydžio kompensaciją?*

⁽¹⁾ OL L 347, 2006, p. 1.

2018 m. balandžio 12 d. Conseil d'État (Prancūzija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Syndicat des cadres de la sécurité intérieure / Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Byla C-254/18)

(2018/C 211/21)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Conseil d'État

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Syndicat des cadres de la sécurité intérieure

Atsakovai: Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2003 m. lapkričio 4 d. Direktyvos 2003/88/EB ⁽¹⁾ dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų 6 ir 16 straipsnių nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad pagal jas nustatomas slankusis pamatinis laikotarpis, ar taip, kad valstybėms narėms paliekama galimybė pasirinkti, ar nustatyti slankųjį, ar fiksuotą laikotarpį?

2. Jeigu tas nuostatas reikėtų aiškinti taip, kad pagal jas turi būti nustatytas slankusis pamatinis laikotarpis, ar 17 straipsnyje numatyta galimybė nukrypti nuo 16 straipsnio b punkto nuostatų taikytina ne tik pamatinio laikotarpio trukmei, bet ir jo slankumui?

⁽¹⁾ 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/88/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų (OL L 299, 2003, p. 9; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 381).

2018 m. balandžio 19 d. Conseil d'État (Prancūzija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje UPM France / Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Byla C-270/18)

(2018/C 211/22)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Conseil d'État

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: UPM France

Kitos proceso šalys: Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvos [2003/96] ⁽¹⁾ 21 straipsnio 5 dalies trečios pastraipos nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad atleidimas nuo mokesčio, kurį pagal jas valstybėms narėms leidžiama nustatyti smulkiesiems elektros energijos gamintojams, jeigu jos apmokestina energetikos produktus, naudojamus tai elektros energijai gaminti, gali kilti iš tokios situacijos, kokia aprašyta šio sprendimo 7 punkte, kai laikotarpiu iki 2011 m. sausio 1 d. Prancūzija dar nebuvo nustačiusi vidaus mokesčio už galutinį elektros energijos suvartojimą, taigi ir smulkiųjų gamintojų atleidimo nuo šio mokesčio, kaip jai buvo leidžiama pagal direktyvą?
2. Jei atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas, kaip turi būti taikomos siejamos Direktyvos [2003/96] 14 straipsnio 1 dalies a punkto ir <...> jos 21 straipsnio [5 dalies trečios pastraipos] nuostatos smulkiesiems gamintojams, kurie savo pagamintą elektros energiją suvartoja savo veiklos reikmėms? Būtent ar pagal jas taikytinas minimalus apmokestinimas, atsirandantis arba dėl pagamintos elektros energijos apmokestinimo, atleidžiant nuo mokesčio už sunaudotas gamtines dujas, arba dėl atleidimo nuo mokesčio už elektros energijos gamybą (toku atveju valstybė privalo apmokestinti sunaudotas gamtines dujas)?

⁽¹⁾ 2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyva 2003/96/EB, pakeičianti Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą (OL L 283, p. 51; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 405).